

- Prostorsko načrtovanje na Poljskem. Geogr. vestn. 36 (1964), str. 97–101
- Regional science: nova znanstvena panoga. NR, Naši razgl. 13 (23. maj 1964), št. 10, str. 189
- Temeljni problemi prostorskega planiranja v Švici. NR, Naši razgl. 14 (27. mar. 1965), št. 6, str. 124–125
- Dileme regionalnega planiranja pri nas. Teor. praksa 4 (1967), št. 1, str. 33–47
- O nekaterih problemih sodobne demogeografije. Geogr. obz. 14 (1967), št. 1, str. 1–18
- Gradski kontrasti vo Jugoslavija. Geogr. vidik 1 (1970), str. 63–71
- Razvoj urbanega sistema v Sloveniji. Večer (Marib.) 27 (25. mar. 1971), št. 70
- Urbanizacija Jugoslavije. Geogr. obz. 18 (1971), št. 1/2, str. 12–17
- Vplivna območja slovenskih mest. IB, Inf. bilt. 7 (1973), št. 3, str. 4–7
- O industrijski geografiji. Geogr. vestn. 46 (1974), str. 97–109
- Temelji gospodarjenju s slovensko pokrajino: o zasnovi urbanizacije SR Slovenije. Delo, 16 (5. okt. 1974), str. 23
- Nekatere ugotovitve o lokacijski teoriji. AB, Arhit. bilt., 7 (1977), št. 34, str. 13–14
- Dr. Jakob Medved, izr. profesor. Objave – Univ. Edvarda Kardelja Ljublj. 1978/1979, št. 2, str. 52–53
- Kratka bibliografija geografskih radova o celokupnoj Jugoslaviji. Geographica Iugoslavica 1 (1978), str. 89–91
- Stanku Polajnarju v spomin. Geogr. vestn. 50 (1978), str. 229–230
- Tudi občine so prevelike. Obv. odloč., 1 (1979), str. 52–53
- Profesor dr. Marjan Žagar – šestdesetletnik. Geogr. obz. 27 (1980), št. 1/2, str. 39–40
- Trideset let Nove Gorice. Primorska srečanja, 5 (1981), str. 5–38
- Dr. Avguštin Lah – šestdesetletnik. Geogr. vestn. 56 (1984), str. 116–118
- Dr. Vladimir Kokole – šestdesetletnik. Geogr. vestn. 57 (1985), str. 107–109
- Elektrogospodarstvo v Jugoslaviji. Geogr. obz. 32 (1985), št. 4, str. 37–42
- Slovenski geografi ob smrti akademika profesorja dr. Svetozarja Ilesiča. Geogr. vestn. 57 (1985), str. 3–6
- Družbeno planiranje v SFR Jugoslaviji in SR Sloveniji. Geogr. obz. 33 (1986), št. 1, str. 31–41
- Slovar strokovnih terminov iz družbenega in prostorskega planiranja. Geogr. obz. 33 (1986), št. 1, str. 42–56
- Ob štiridesetletnici združitve Slovenskega Primorja s Slovenijo. Geogr. vestn. 59 (1987), str. 3–12
- Ob sedemdesetletnici profesorja dr. Vladimira Bračiča. Geogr. vestn. 61 (1989), str. 198–200
- Andrej Briški – šestdesetletnik. Geogr. vestn. 62 (1990), str. 177–179
- Prispevek Antona Melika h geografiji slovenskih naselij. Geogr. vestn. 62 (1990), str. 35–38
- Upravno-politična reforma in regionalizacija Slovenije. Delo. Sobotna priloga 33 (15. jun. 1991), št. 138, str. 21; 33 (22. jun. 1991), št. 144, str. 25
- Za obnovljeno vlogo regionalnega planiranja. Urbani izziv 1991, št. 15, str. 3–8
- Lokalna samouprava v Republiki Sloveniji – oblikovanje novih občin. Geogr. šoli, 2 (1992), str. 33–37
- Akademik prof. dr. Ivan Gams – sedemdesetletnik. Delo (Ljublj.) 35 (20. jul. 1993), št. 165, str. 2
- Ob šestdesetletnici mag. Dušana Faturja. Geogr. vestn. 66 (1994), str. 188–189
- Evalvacija prostorskih raziskav za obdobje 1990–1994. Znan. Tehnol. 1995, št. 8, str. 93–104 (soavtorji V. Mušič, V. Klemencič, M. Tepina)
- Ob osemdesetletnici dr. Vincenca Malovrha. Geogr. vestn. 67 (1995), str. 195–197
- Odprtje razstave o akademiku in univerzitetnem profesorju dr. Svetozarju Ilesiču, Ljubljana, Zemljepisni muzej Slovenije, 4. 2. 1999. Geogr. vestn. 71 (1999), str. 173–175
- Mojca Dolgan-Petrič, Ida Knez-Račič, Mojca Mlinar-Strgar

V slovo profesorju Vincencu Malovrhu

Ljubljana, 31. 5. 2000

Teško se je poslavljati od univerzitetnega profesorja dr. Vincenca Malovrha, geografa, dragega učitelja in kolege, ki je vneto preučeval naravo in bil njen pristi ljubitelj. Ta mu je naklonila dolgo življenje: čez poldrugi mesec bi dopolnil 85 let. Njegova življenjska bilanca je bogata in razkriva izvirnega raziskovalca, ki je, karkoli je začel, delal vestno, z jasnimi cilji in do zaključka.

Rodil se je na Gorenjskem, v Predosljah pri Kranju, poleti 1915. Srednjo šolo je končal na Ptuj, univerzitetni študij zgodovine in geografije v Ljubljani pa nesrečnega leta 1941. Nesrečnega, ker je moral čakati do leta 1946, da je nastopil službo kot asistent na tedanjem Geografskem inštitutu, predhodniku sedanjega geografskega oddelka filozofske fakultete. Ob profesorju Meliku se je poglobil v pedagoško in raziskovalno delo, kajti kot ljubitelj narave je bil dober vodnik študentov za terensko delo.

V novih razmerah so se odprla vrata znanosti in izobraževanja. Univerza je že leta 1946 dobila Ekonomsko fakulteto in v programu narodnogospodarskega študija je dobila mesto tudi ekonomska geografija. Vincenc Malovrh se je odločil zanjo in je leta 1948 dobil mesto docenta na Ekonomski fakulteti. Obenem je postal tudi sodelavec Višje pedagoške šole, kjer je skupaj s profesorjema Lebanom in Oblakom prispeval k solidnemu študiju geografije. Njegovo področje je bila geomorfologija, ker je kot ljubitelj gora dobro poznal naravne pojave in se je temu posvetil z vsem žarom. Objavljal je članke s to tematiko in leta 1956 je tudi doktoriral na Prirodoslovno-matematično-filozofski fakulteti ljubljanske univerze s tezo *O metodi geomorfološke analize gorate pokrajine z vidika ekonomske, posebej agrarne geografije*.

Disertacija je objavljena v Geografskem vestniku letnika 1957/58, str. 3–66. Geomorfologija kot »eksterna dinamična geologija« je z genetsko-analitično metodo postala samostojna veja fizične geografije. Malovrh pa je izdelal »metodski sistem za geomorfološko analizo reliefa gorate pokrajine« in ga predstavil s primeri analize družbeno-ekonomskih sestavin pokrajine. Preučeval je razporeditev kmetijskih zemljišč z vidika ekonomsko-geografske inverzije ter prilagojenost naselbinskih enot, medkrajevnega prometa in lokalne energetike goratega sveta. S tem je pokazal na doline kot vodilne oblike goratega reliefa. Posvetil se je tudi izrazju; značilna je uporaba pojmov geomorfen in geomorfna formacija.

Ta razprava in nekateri članki so pokazali, kako se je kot raziskovalec od fizične geografije in podrobnejšega obravnavanja naravnih pojavov (podnebje, porečja) že usmerjal k ekonomski geografiji oziroma pozneje ekonomiki prostora in temeljem regionalnega planiranja. Njegove razprave o problematiki goratih pokrajin so poleg geomorfnih imele tudi gospodarske vidike hribovskega kmetijstva in drugih panog. Kmetijstvo, industrijo, promet in turizem je štel za prostorske dejavnike.

Ekonomiko prostora je pozneje obravnaval vse bolj teoretično, razmišljajoče o ekonomskih vrednotah, vendar opazno z znanjem kompleksne geografije. Njegovo povezovanje ekonomske geografije in ekonomike kaže razprava iz leta 1962 *Temelji komercialne geografije*, ki je bila pomemben prispevek k tehtanju o pomenu študija ekonomske geografije za gospodarstvenike, novinarje, sociologe in politologe. Nazadnje so se v teh programih študiju geografije odpovedali. V teh razmerah se je profesor Malovrh usmeril k preučevanju problematike regionalnega planiranja in temeljev gospodarnosti, kar je bolj z ekonomskimi vidiki kot s prostorsko podlago obdelal v učbeniku *Temelji regionalnega planiranja* (v treh delih, 1977, 1979 in 1980). Prav gotovo bo šele skrben pregled in ocena njegovega dela, zlasti tudi z vidika dela *Temelji gospodarnosti*, pojasnila pomen in inovativnost njegovega življenjskega opusa. Ugotovili bodo, da je poleg geografskih in ekonomskih razprav napisal številne poučne, vendar strokovno poglobljene članke tudi za Proteus, Naše razglede, Planinski vestnik in Geografski obzornik.

Profesor Malovrh je bil ljubitelj narave in še posebej gora. Narave ni samo užival, temveč se je vanjo in v naravne zakonitosti poglobljal. Bil je pravi gornik in plezalec. Pogovori z njim so vselej imeli vsebino, in to je znal razložiti tudi študentom. Sam sem se pri njem učil geomorfologije in ekonomske geografije ter spoznaval, kako temeljito in široko je bilo njegovo znanje. Naravne pojave je znal logično opisati, toda podobe iz narave tudi narisati. S svojim delom, vestnostjo in skrbnim odnosom do slehernega sogovornika si je pridobil strokovni ugled in tudi spoštovanje.

Naj mi bo kot njegovemu študentu na višji pedagoški šoli in pozneje tudi kot stanovskemu tovarišu dovoljeno, da mu osebno, tako kot številni kolegi, izrečem globoko spoštovanje. Tega mu je izrekla tudi Zveza geografskih društev Slovenije, ki ga je imenovala za častnega člana in v imenu katere se mu želimo tukaj posebej zahvaliti za njegov prispevek k fizični in ekonomski geografiji.

Kot človek je bil profesor Malovrh skromen, kot osebnost pa izjemno kulturnen in po znanju bogat. Na kongresih nismo zastoj pričakovali, da bo razgrnil kakšno novo spoznanje. V tovariškem pogovoru,

v katerem je sodeloval s svojim prav posebnim govorom in glasom, pa smo čutili njegovo domišljeno razumevanje okolja.

Poleg cvetja, ki krasi njegovo zadnjo pot, rase v njegov spomin tudi cvetje na Golici in vsak dehteč grm kjerkoli v naši lepi deželi. Žuborijo gorski potoki in šumijo slapovi, ki jih je občudoval. Nad nami se vrtinčijo oblaki in vetrovi, ki jih je preučeval. S svojimi deli se je zapisal med tiste občudovalce in raziskovalce narave, ki jim je ta narava postala spomenik.

Avguštin Lah